

آیا انسان‌ها دیگر در حد انتخاب اسم نیز خلاقیت ندارند؟

انتخاب نام فرزند یکی از شخصی‌ترین تصمیم‌های زندگی است، اما زوجی تصمیم گرفتند این وظیفه را به هوش مصنوعی بسپارند و صدای اعتراض اینترنت را درآوردند.

انتخاب نام فرزند یکی از شخصی‌ترین تصمیم‌های زندگی است، اما زوجی تصمیم گرفتند این وظیفه را به هوش مصنوعی بسپارند و صدای اعتراض اینترنت را درآوردند.

پایگاه خبری تحلیلی انتخاب: نام‌گذاری نوزاد با هوش مصنوعی؛ آیا انسان‌ها دیگر در حد انتخاب اسم نیز خلاقیت ندارند؟ نام‌گذاری نوزاد با هوش مصنوعی؛ آیا انسان‌ها دیگر در حد انتخاب اسم نیز خلاقیت ندارند؟

زومیت: انتخاب نام فرزند یکی از شخصی‌ترین تصمیم‌های زندگی است، اما زوجی تصمیم گرفتند این وظیفه را به هوش مصنوعی بسپارند و صدای اعتراض اینترنت را درآوردند.

انتخاب اسم مناسب تاثیر بسزایی در شکل‌گیری شخصیت افراد دارد؛ به طوری یک رفتارشناس معتقد است انتخاب اسم نامناسب حتی می‌تواند باعث سرخوردگی، گوشه‌گیری و انزوای فرد شود.

انتخاب نام برای فرزند، همیشه ترکیبی از هیجان، سنت و البته کمی چالش بوده است. نامی که قرار است هویت یک انسان را شکل دهد و میراث خانواده را به دوش بکشد، معمولاً حاصل ساعت‌ها گفتگو و هم‌فکری است. اما ظاهراً در عصر تکنولوژی، حتی این فرآیند احساسی هم به الگوریتم‌ها سپرده می‌شود.

به تازگی، یک زوج آمریکایی با سپردن وظیفه نام‌گذاری فرزند پسرشان به هوش مصنوعی، جنجال بزرگی در شبکه‌های اجتماعی به راه انداخته‌اند. اقدامی که بسیاری آن را مرگ خلاقیت انسانی و فرار از مسئولیت‌های اولیه والدگری نامیده‌اند. سارا و استیون وینکلر اعتراف کردند که برای پیدا کردن نامی هماهنگ با نام خانوادگی‌شان، دست به دامان چت‌جی‌پی‌تی (ChatGPT) شده‌اند.

مادر و پدر از چت بات‌ها خواستند نام‌های پسرانه‌ای را پیشنهاد دهد که با «وینکلر» هم‌خوانی داشته باشد و حتی برای انتخاب نام‌میان‌ی هم از همین ابزار کمک گرفتند. نتیجه‌ی تعامل ماشینی، تولد نوزادی با نام «هادسون اوکلی وینکلر» بود؛ ترکیبی که اگرچه خوش‌آهنگ به نظر می‌رسد، بلافاصله با برچسب‌هایی نظیر بی‌روح، تکراری و نامی مخصوص نسل هزاره، از سوی کاربران اینترنت بمباران شد.

به گزارش بالتیمورسان، انتشار این خبر کافی بود تا موجی از انتقادات تند و تیز روانه‌ی زوج شود. مسئله‌ی اصلی منتقدان، زشتی یا زیبایی نام نیست؛ بلکه معتقدند انسان‌ها در حال واگذاری عجیب‌ترین و شخصی‌ترین بخش‌های زندگی خود به ماشین‌ها هستند.

لورن موریل، نویسنده، به نکته‌ی ظریف‌تری اشاره می‌کند. او معتقد است که بخش مهمی از هوش مصنوعی طراحی شده که ما را از حرف زدن با یکدیگر باز دارد. به عقیده‌ی او، فرآیند بحث کردن همسران سر اسم بچه، رد کردن پیشنهادهای یکدیگر و تعریف کردن داستان‌های پشت هر اسم، بخش شیرین و ضروری از تجربه‌ی پدر و مادر است که در این روش کاملاً حذف می‌شود.

این اتفاق تنها نوک کوه یخ است. آمارهای جدید نشان می‌دهد که وابستگی ما به ابزارهایی مانند چت‌جی‌پی‌تی در حال عبور از مرزهای حرفه‌ای است. طبق گزارش اوپن‌ای‌آی (OpenAI) در ماه سپتامبر، استفاده شخصی از این ابزار از زمان عرضه به شدت افزایش یافته است. جالب است بدانید حدود ۷۰ درصد از سوالاتی که کاربران از چت‌جی‌پی‌تی پرسیده‌اند، هیچ ربطی به کار و شغل نداشته است. مردم حالا برای نوشتن متن ترسیم‌عزیزانشان، دوست‌یابی در شبکه‌های اجتماعی و حتی حل و فصل دعوای خانوادگی به هوش مصنوعی متوسل می‌شوند.

کارشناسان هشدار می‌دهند که روند تازه، لغزشگاهی خطرناک است. جیمز ویلسون، متخصص اخلاق فناوری، معتقد است مدل‌های زبانی دقیقاً برای این ساخته شده‌اند که استاد سخنوری باشند. ترکیب این مهارت با تمایل ذاتی ما به انسان‌انگاری اشیا،

باعث می شود خیلی راحت با یک چت بات رابطه عاطفی ناسالم برقرار کنیم.

در حالی که مرز بین خلاقیت انسانی و محتوای ماشینی روزبه روز کمرنگ تر می شود، داستان خانواده وینکلر زنگ خطری بود برای کسانی که نگران از دست رفتن تجربه های ناب انسانی هستند. همان طور که یکی از کاربران نوشته است: «سپردن نام گذاری فرزند به یک چت بات، نماد دورانی است که در آن همه چیز، حتی احساسات، به شکلی ماشینی بازتولید می شود.»